

1. Mohli by ste sa nám krátko predstaviť?

Vojto Baláž, narodený 1985 v Banskej Bystrici. Po absolvovaní gymnázia som študoval odbor zoológie na Prírodovedeckej fakulte Karlovej univerzity v Prahe. Následne som získal Ph.D. na Veterinárnej a farmaceutickej univerzite v Brne, momentálne tam pracujem ako odborný asistent.

Ešte v priebehu magisterského štúdia som sa oženil ... a diplomovú prácu som už písal v prestávkach medzi prebaľovaním a kočikovaním syna Vojtáška. Vrelo odporúčam. Časom pribudla aj dcéra Magdalénka. Žijem v Starém Městě, na Morave.

Vo voľnom čase pomáhám s prípravou českej Biologickej olympiády, momentálne vediem autorský kolektív BiO kategórií pre stredné školy. Dlhú dobu som aktívne skautoval, ale na vysokej škole na to bolo už málo času, snáď sa k tomu raz vrátim.

2. V ktorých rokoch ste navštevovali KGŠM? A kto bol vtedy vašim triednym profesorom?

Hmm... 2000/1-2003/4, ak sa mýlim opravte ma. Triednym nám bol Laco Javorský.

3. Ste absolventom KGŠM. Aké predmety ste mali v škole najradšej a ktoré ste využili v ďalšom štúdiu?

Najradšej som mal určite biológiu. Trochu klišé, ale: hodilo sa mi skoro všetko, čo som sa naučil. Často si vravím, že tej matematike, fyzike, chémii, dejepisu, nemčine, náboženstvu, latinčine (atď.) som mal venovať viac času. V momente, keď sa človek prestane učiť informácie a začne rozvíjať „poznanie“, má možnosť tie jednotliviny postupne skladať dokopy. Na to ale treba mať už niečo v hlave. Aj pre špecialistov vo svojich odboroch je výhodné mať všeobecný prehľad a nadhľad. Umožní to potom nachádzať skryté súvislosti medzi javmi a riešenia, ktoré pri veľkom priblížení nie sú vidno. Otvorená myseľ je potrebná nielen v osobnej, ale aj profesionálnej rovine. Teda tých klišé bolo viac než dost, ale myslím, že majú pravdu.

4. Na ktorého pedagóga najradšej spomínate a prečo?

Na superlatívové otázky je ťažké odpovedať úplne úprimne, z logiky vecí, by to mala byť jediná osoba... ale to asi nezvládnem. Preto: Marianna Dudová – učila nás biológiu a bola úžasná. Mala k nám osobný a priateľský prístup, ale vedela dať aj cez prsty. Umožnila nám vo voľnom čase „hrať sa“ v laborke s mikroskopmi, skúšať pokusy mimo bežný rámec, podporovala osobné záujmy a nápady.

Laco Javorský nás učil angličtinu a bol náš najlepší triedny. Som rád, že angličtinu sa snažil naučiť používať, nielen si memorovať aký tvar má „go“ v minulom pred-budúcom čase...

Otec Martin Ďuračka, nesmie chýbať medzi naj-. Bol výborným duchovným správcom gymnázia a pre mňa zostal dobrým priateľom. A ako by so ho mohol vynechať, veď ma s Ájou oddal práve on.

5. Keby ste sa mali opäť rozhodnúť zo ZŠ nastúpiť na strednú, vybrali by ste si KGŠM?

Určite áno. Kvalitní pedagógovia, dobré medziľudské vzťahy a v neposlednom rade aj celkom slušné vybavenie pomôckami. Spomienkový optimizmus je síce už dost výrazný, ale určite je to stále dobrá škola. Len by ma zaujímalo, či ten stojan na bicykle už existuje, mojej generácii sa ho presadiť a vyrobiť nepodarilo. Je pravda, že som na KGŠM posledných 6 rokov nebol.

6. Absolvovali ste nejaké cesty do zahraničia, resp. študijné pobyty? Čo bolo na nich zaujímavé?

V 1. ročníku som spoločne s pár ďalšími študentmi a Lacom Javorským bol na týždňovom pobyte v anglickom Durhame v projekte EuroLingo. Bola to príjemná skúsenosť, kde sme sa stretli s množstvom študentov z celej Európy. Nielen, že sme si vyskúšali trochu angličtinu, ale mali sme príležitosť naučiť sa aj pár fráz v ďalších jazykoch. Lacom vedený večerný výlet po pamiatkach Londýna a následné improvizované nocovanie na letisku Heathrow tiež stálo za to.

Na konci 4. ročníka, už po maturite, som sa dostal na medzinárodné kolo Biologickej olympiády do Brisbane v Austrálii. Bol to výsledok podpory, ktorú som na gymnáziu dostal, no a tiež som sa trochu musel učiť. Tento „pobyt“ mi priniesol množstvo priateľstiev, ktoré doteraz udržujem. Zistil som, že vedci sú často fajn ľudia a presvedčil som sa o tom, že nezáleží na tom, akým jazykom kto rozpráva, aby sa dorozumeli, stačí chcieť.

7. Čo by ste odkázali našim študentom a pedagógom?

Študentom: Rozvíjajte svoje talenty. Snažte sa robiť čo vás baví. Nájdite si životné sny, ktoré chcete dosiahnuť a chodte za nimi. Buďte zvedaví a často sa pýtajte... Len mojej na gympli obľúbenej vete: „A na čo nám to bude?“ sa skôr vyhýbajte, je to zlá výhovorka nechuti sa učiť. Na čo vám čo bude zistíte, až to budete potrebovať... Nebojte sa spoznať svet. A nakoniec, neverte úplne všetkému, čo je v učebniciach :) ľudské poznanie sa stále vyvíja, informácie často zastarajú skôr, než sa dostanú do učebných osnov.

Pedagógom? Len Vám držím palce. Prajem pevné nervy a čo najviac študentov, ktorí dávajú ťažké otázky :)